

A gonosz birodalma

2023 február 17. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Az EU épp annyira képmutató, farizeus és zsarnoki rendszert épít, mint egykor a szovjetek

A hetvenes évek fordulóján született magyar nemzedéknek alkalma volt feln?ttként is belekóstolni a kommunista diktatúrába. Az anyaországban és a Délvidéken puhább, a Felvidéken, Kárpátalján és Erdélyben keményebb volt az elnyomás, de aki a kommunista id?kben szocializálódott Kassán, Beregszászban, Gy?rben vagy Nagyváradon, másként olvasta George Orwell 1984 cím? zseniális m?vét, mint az, aki a vasfüggönyön túl n?tt föl.

Akkor nem gondoltuk volna, hogy három évtized elteltével a szabadság hazájának gondolt Nyugat milyen mértékben hasonul majd ahhoz a diktatúrához, amit Orwell oly érzékletesen ábrázolt referenciaérték? disztópiájában. A „gondolatrend?rség” él? valóság már arrafelé, nemcsak a közösségi média cenzorai és „tényellen?rei” ügyelnek a polgárok bels? világának rendszerkonformitására a hajdani demokratikus minta-államokban, hanem a rend?rség speciális alakulatai is. Aki nem használja az „újbeszélt” a genderkérdésben vagy a migrációt illet?en, könnyen egzisztenciális gondokkal találja magát szembe, de még börtönbe is kerülhet.

A gy?löletkultuszt a „jobboldali széls?ségesek” ellen építik fel tudatosan, majd jobboldali széls?ségesnek neveznek tetszés szerint bárkit, aki a normalitás talaján áll.

Orbán Viktor idézte e tekintetben egykori tanárát, Bence György filozófust, aki szerint a liberalizmus toleráns mindenkivel, leszámítva a fasisztákat. Csak azt nem tette hozzá Bence, mutatott rá a miniszterelnök, hogy aki nem ért egyet a liberálisokkal, az mind fasiszta az ? prizmájukon keresztül.

A Nagy Testvér ideológiai kontrollja ma már odáig terjed több nyugati tagállamban, hogy aki nem neveli gyermekét a woke-idiotizmus tanai szerint, azt kockáztatja, hogy elveszik t?le az életének értelmet adó utódokat. Odáig még a Ceausescu-rendszer sem merészkedett, hogy az ellenzékiek gyermekeit rendszerszer?en er?szakkal kiszakítsák családi környezetükb?l és állami gondozásba vegyék. A gyakorló szül?k könnyen átérezhetik, hogy az állami terrornak ez a legrettenetesebb, legelviselhetetlenebb és leginkább vérlázító megnyilvánulási formája.

Amikor Ronald Reagan a gonosz birodalmának nevezte a Szovjetuniót, úgy éreztük, helyettünk is kimondja az igazságot. Most azt kell látnunk, hogy az Egyesült Államok és szövetségese, az Európai Unió épp annyira gonosz, képmutató, farizeus és zsarnoki birodalmat épít, mint a szovjet elvtársak egykor. Bár az alkalmazott eszközök egyel?re finomabbak, a meghirdetett tanok és a valóság között sokkal nagyobb a szakadék a liberálisnak mondott demokrácia esetében, mint a kommunizmusében. Akkor a történelem vaskényszere utalt minket a szovjet érdekszférába, az unióhoz viszont szabad akaratunkból csatlakoztunk. Már akkor lehetett látni, hogy gyarmatnak kellünk, de mind a politikai elitnek, mind a szavazók többségének úgy t?nt, hogy mérlegre téve a kívül maradás és a csatlakozás melletti érveket, utóbbiak súlyosabban esnek a latba.

Id?közben az unió nagyot változott.

Már 2004-ben tudni lehetett, hogy a nemzetközi háttérhatalom egyik kirakatintézményéhez csatlakozunk, de a nemzet- és kereszténységellenes tendenciák nem voltak annyira dominánsak, mint ma.

Az LMBTQ-lobbi csak bontogatta szárnyait, s messze volt még a jogállam fogalmának összemosása a devianciakultusz alkotmányszint? legalizálásával, az abnormalitás normalitásként tételezésével, nem volt még rendszeres a legalapvet?bb m?ködési szabályok lábbal tiprása, s elképzelhetetlennek t?nt az az abszurd, megalázó és teljes mértékben jogtalan huzavona, amit az uniós intézmények m?velnek a Magyarországnak és Lengyelországnak járó források kapcsán.

A komikus elemeket sem nélkülöz?, egyre dagadó korrupciós botrány inkább csak szimptómája annak az egyetemes rothadásnak, ami az Európai Unió egészét jellemzi.

Morálisan egyébként igencsak nehéz bármiféle különbséget kimutatni aközött, hogy valaki Katart dicséri pénzért vagy Soros Györgyt?l kapja a célirányos motivációs apanázst a globális háttérhatalom törekvéseinek támogatására. Politikai szempontból már láthatunk egy lényegi különbséget: utóbbi sokkal károsabb az unióra és Európa jöv?jére nézve.

A jogalkalmazás sajnos a szakmai szempontból már teljes mértékben lejáratódott, ítéleteit a f?sodratú globalista média és politika elvárásaihoz igazító, „érzékenyített” szubkultúra kezében van tagállami és közösségi szinten egyaránt, így aligha várható, hogy a Soros-bérencek Eva Kaili sorsára jussanak.

A magyarországi ellenzék az unió nótáját fújja, amiben semmi meglep? nincs. A komprádor elit tevékenységének lényege, hogy nem a saját közösségének érdekeit képviseli a gyarmattartókkal szemben, hanem utóbbiak akaratát oktrojálja sajátjaira a végrehajtás szerves részeként. A két ellenzéki vezet?, Gyurcsány Ferenc és Donáth Anna évértékel?i hangnemben, stílusban, intellektuális tartalomban és a követend? stratégiát illet?en igencsak különböztek egymástól, de összekapcsolta ?ket az európaiságnak, a Nyugathoz való tartozásnak a totális félreértelmezése és az Orbán-kormány rituális rágalmazása.

Amit Brüsszel és az egész unió képvisel, annak semmi köze a sokat emlegetett európai értékekhez, a felvilágosodás eszméihez, a liberális szabadságjogokhoz, a „minimal state”-hez, az állami önkorlátozáshoz, az ideológiasemleges államhatalomhoz, az egyén önkiteljesítésének biztosításához, a „szabadságom addig tart, míg nem sérti mások szabadságát” alapálláshoz.

A globalista világterror, s benne Brüsszel a történelem legperverzebb, leghatékonyabb, legképmutatóbb és legembertelenebb zsarnokságát építi már hosszú ideje, az utóbbi években elképeszt? nyíltsággal gyorsítva a tempón. A Great Reset nem egy öregember lázálma, hanem alig rejtett er?k egyre nyíltabb törekvése az Orwell által leírt neokommunista rendszer megteremtésére. Egy megvalósulófélben lev? horrorterv.

A felvilágosodást sok tekintetben elsötétülésnek tartó, szerves társadalomban, szakralitásban hív? szuverenista konzervatívok politikája az, ami hordozza a szabadelv?ség tényleges értéktartalmát, s épp ezeket védi a magukat liberálisnak mondó woke-szekta gondolatrend?rségével szemben.

Az ellenzék tulajdonképpeni vezére, Gyurcsány Ferenc évértékel?jében a magyar szuverenitás sérelmét véli felfedezni abban, ahogy a magyar miniszterelnök az orosz–ukrán háborúhoz viszonyul. Ez nemcsak rágalom, de szinte hihetetlen arcátlanság is. A DK elnöke képes ezt a szót szájára venni, miközben pártja évek óta hirdeti az Európai Egyesült Államok programját, mely éppenséggel a megmaradt magyar szuverenitást számolná fel egyszer s mindenkorra. Nem mellesleg Magyarországot is, mint magyar országot, hiszen a Brüsszelb?l irányított birodalom részeként igen hamar megsz?nne hazánk magyar jellege, néhány évtized alatt nagyvárosainkban kialakulnának a no-go zónák, a muszlim migránsok tömegei a saría bevezetését követelnék, a n?k félnének egyedül kimenni az utcára, egy emberölt?n belül nálunk is lángolnának a templomok, s a müezzin hívná imára az igazhit? új honfoglalókat.

De nem marad el szolgalelk?ségben Gyurcsánytól a Jobbik elnöke, Gyöngyösi Márton sem, aki büszke arra, hogy egy lyukas zászlót, az 1956-os forradalom szimbólumát adományozta Zelenszkij elnöknek.

Az vélhet?en elkerülte a figyelmét, hogy Magyarország 1956-ban a függetlenségért küzdött, Ukrajna elnöke viszont azért, hogy hazája a CIA által szervezett majdani puccs után berendezked? „pusztító világer?” irányítása alatt maradhasson. Micsoda különbség!

A magát baloldalnak nevez? politikai b?nszövetség rendszeresen azzal riogat, hogy Orbán Viktor kivezeti Magyarországot az Európai Unióból. Figyelve az eseményeket, csak annyit mondhatunk józan ésszel és magyar szívvel, lehet, hogy közeleg a pillanat, amikor a gonosz birodalmának európai szekciójából való kilépés mellett több érv fog szólni, mint a maradás mellett.

Betlen János: Bence György hozzátette

Örömmel olvastam, hogy Borbély Zsolt Attila a Magyar Nemzet hasábjain idézte tizenhat éve halott barátomat, Bence Györgyöt, de nem pontosan, és (bocsánatot kérek) nem tudom megállni, hogy ki ne igazítsam:

B.ZS. A. így fogalmazott:
„Orbán Viktor idézte e tekintetben egykori tanárát, Bence György filozófust, aki szerint a liberalizmus toleráns mindenkivel, leszámítva a fasisztákat. Csak azt nem tette hozzá Bence, mutatott rá a miniszterelnök, hogy aki nem ért egyet a liberálisokkal, az mind fasiszta az ? prizmájukon keresztül.”

Nos, hozzátette. Az idézet nem a liberalizmusról szólt, hanem a hazai liberálisokról, és így hangzott:
„A liberálisok mindenkivel toleránsak, a fasisztákat kivéve. Arról pedig nem tehetnek, hogy rajtuk kívül mindenki fasiszta.”

Így is idézte ?t Orbán Viktor 2015 februári évértékel? beszédében.

Nem fontos, de Bence György nem volt Orbán Viktor tanára. A miniszterelnök utólag emlegette így, a tisztelet jeléül.

Betlen János

Borítókép: a luxemburgi EU-bíróság (Fotó: John Thys)

Borbély Zsolt Attila - www.magyarnemzet.hu

Ajánló